

Riêng Một Góc Trời...

Thơ: Thiên-Thu

Hình ảnh: Internet

Nhạc: Cho Em Quên Tuổi Ngọc – Lam Phương

Thực hiện: ntth-th23 02-2010

A black and white photograph of a person standing on a wet street during a heavy rain. The person is seen from the side, wearing a light-colored raincoat and holding a dark umbrella. The rain is falling in thick, vertical streaks, creating a sense of depth and atmosphere. The street is wet and reflects the light, with a white crosswalk visible in the distance. The overall mood is melancholic and contemplative.

Riêng một góc trời thật xa xôi...

*Thời gian dừng lại níu chân người,
Không gian cô quạnh, buồn xa vắng,
Một người thăm lặng nhìn mưa rơi.*

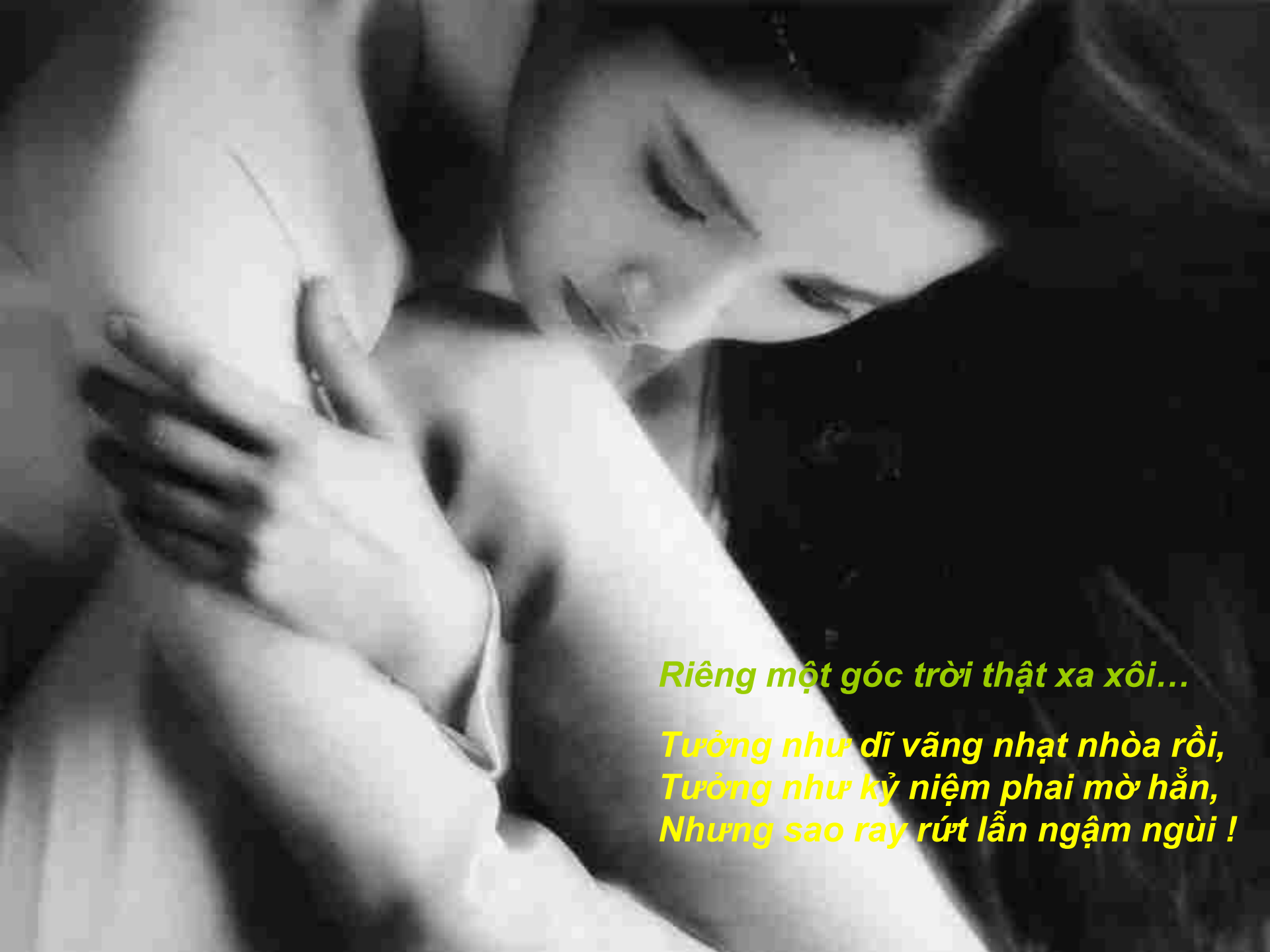
Riêng một góc trời thật xa xôi...

*Trăng treo hờ hững in bóng người,
Gió đùa cây cỏ chao thân mảnh,
Năm tháng vô tình cuốn mộng trôi.*

Riêng một góc trời thật xa xôi...

*Tin yêu, lưu luyến, chôn lâu rồi,
Tại sao cảm nhận dường như thể,
Ẩn hiện đâu đây bóng một người.*

Riêng một góc trời thật xa xôi...

*Tưởng như dĩ vãng nhạt nhòa rồi,
Tưởng như kỷ niệm phai mờ hẳn,
Nhưng sao ray rứt lẫn ngậm ngùi !*

Riêng một góc trời thật xa xôi...

***Dấu yêu thầm lặng của một thời,
Đôi mươi mơ mộng, niềm tin vững,
Chậm bước vào đời, hoa trên môi.***

Riêng một góc trời thật xa xôi...

*Văng vẳng đâu đây tiếng nói cười,
Hình như ánh mắt soi chân bước,
Dưới trời tằm tối sao bông lơi !*

Riêng một góc trời thật xa xôi...

*Kỷ niệm buồn vui đi theo người,
Bỏ lại khung trời thơ mộng ấy,
Và bóng một người bước lẻ loi !*

Riêng một góc trời thật xa xôi...

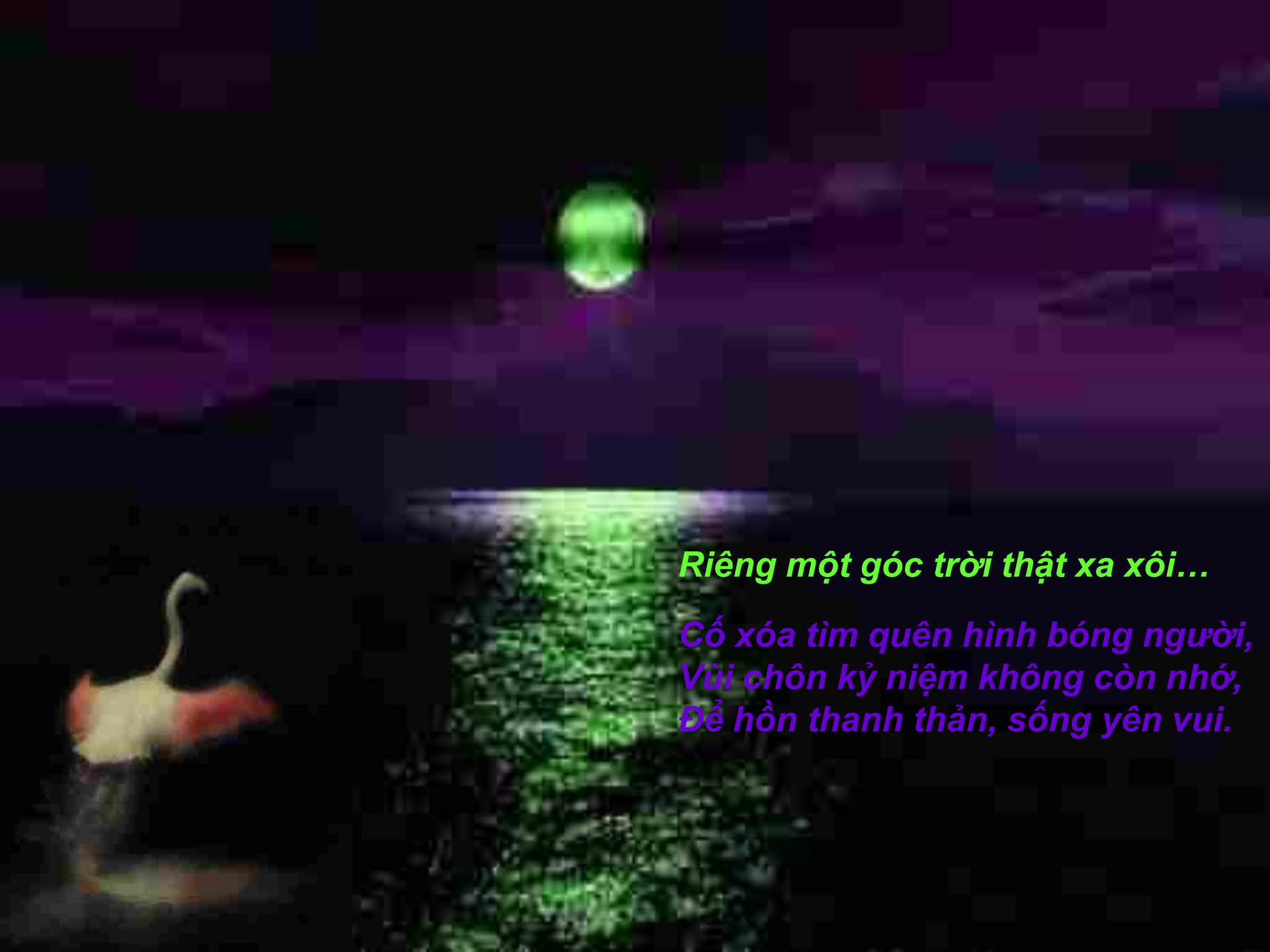
*Tìm quên hình bóng thật xa vời,
Sách vở vô tình không dấu được,
Nỗi buồn câm nín, mặt đầu môi.*

Riêng một góc trời thật xa xôi...

*Ưu ái ngày xưa, dấu chân người,
Thời gian trôi xóa đường hoa cũ,
Sao bóng chẳng mờ với mây trôi !*

Riêng một góc trời thật xa xôi...

*Cố xóa tìm quên hình bóng người,
Vùi chôn kỷ niệm không còn nhớ,
Để hồn thanh thản, sống yên vui.*

Riêng một góc trời thật xa xôi...

*Xin đêm tối mãi, trăng không soi,
Mong không ai biết buồn sâu xé,
Trống vắng lần theo suốt một đời.*

Riêng một góc trời thật xa xôi...

***Khẩn xin bão cuốn lá chôn vùi,
Tin yêu sống dậy vào mộ huyết,
Để mãi ngủ yên, giấc mộng dài.***

Riêng một góc trời thật xa xôi...

*Cầu xin kỷ niệm buồn tha người,
Cầu xin dĩ vãng quay chân bước,
Cho trọn kiếp người, cố nhân ơi !*

Riêng Một Góc Trời

...

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Thời gian dừng lại níu chân người,
Không gian cô quạnh, buồn xa vắng,
Một người thăm lặng nhìn mưa rơi.*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Trăng treo hồ hững in bóng người,
Gió đùa cây cỏ chao thân mảnh,
Năm tháng vô tình cuốn mộng trôi.*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Tin yêu, lưu luyến, chôn lâu rồi,
Tại sao cảm nhận dường như thể,
Ẩn hiện đâu đây bóng một người.*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Tuồng như dĩ vãng nhạt nhòa rồi,
Tuồng như kỷ niệm phai mờ hẳn,
Nhưng sao ray rứt lẫn ngậm ngùi !*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Dấu yêu thầm lặng của một thời,
Đôi mươi mơ mộng, niềm tin vững,
Chậm bước vào đời, hoa trên môi.*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Văng vẳng đâu đây tiếng nói cười,
Hình như ánh mắt soi chân bước,
Dưới trời tăm tối sao buông lời !*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Kỷ niệm buồn vui đi theo người,
Bỏ lại khung trời thơ mộng ấy,
Và bóng một người bước lẻ loi !*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Tìm quên hình bóng thật xa vời,
Sách vở vô tình không dấu được,
Nỗi buồn câm nín, mặn đầu môi.*

A woman with long dark hair, wearing a purple long-sleeved dress, is seen from the side, looking out of a window. The background outside the window is dark. In the foreground, there is a small potted plant with several green leaves in a reddish-brown pot. The overall mood is contemplative and nostalgic.

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Ưu ái ngày xưa, dấu chân người,
Thời gian trôi xóa đường hoa cũ,
Sao bóng chẳng mờ với mây trôi !*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Cố xóa tìm quên hình bóng người,
Vùi chôn kỷ niệm không còn nhớ,
Để hồn thanh thản, sống yên vui.*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Xin đêm tối mãi, trăng không soi,
Mong không ai biết buồn sâu xé,
Trống vắng lần theo suốt một đời.*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Khấn xin bão cuốn lá chôn vùi,
Tin yêu sống dậy vào mộ huyết,
Để mãi ngủ yên giấc mộng dài.*

*Riêng một góc trời thật xa xôi...
Cầu xin kỷ niệm buông tha người,
Cầu xin dĩ vãng quay chân bước,
Cho trọn kiếp người, cố nhân ơi !*

*Thiên-Thu
Canada, 18-02-2010*

Thơ: Thiên-Thu

Hình ảnh: Internet

Nhạc: Cho Em Quên Tuổi Ngọc – Lam Phương

Thực hiện: ntth-th23 02-2010

